

naganja, da damo Bogu čast, ki mu gre kot našemu Stvarniku in najvišjemu Gospodu.

To čednost obujemo posebno tedaj, ko izvršujemo taka opravila, ki so že po svoji naravi namenjena za bogočastje. So pa to zlasti: molitev, daritev svete maše, sveti obredi sploh, posvečevanje posebnih časov, prisega in zaobljuba.

Takoj vidite, da je čednost bogoslužnosti ali pobožnosti tista, ki jo obudi dober kristjan vsak dan večkrat. Saj molimo večkrat na dan, pri daritvi svete maše smo tudi, kolikorkrat je le mogoče, svetega obhajila in svete spovedi se pa tudi radi večkrat udeležujemo. Druge skupne cerkvene pobožnosti so nam tudi pri srcu.

Porabimo ta mesec pri večernem izpraševanju vesti nekaj časa v to, da pregledamo, kakšna je naša pobožnost. Vse bogoslužne vaje celega dne si dobro oglejmo vsako posebej. Obžalujmo vsako nemarnost, raztresenost, in sklenimo, da bomo drugi dan bolj goreče Boga častili. Opozoril vas bi rad še posebno na molitev pred in po šoli. Marsikje se prav grdo moli.

Otroci božji! Ta mesec prazujemo Veliko noč. Naj vam bo blagoslovljena! Pozdravljeni!

Marija blagoslavlja vas!
Z ljubim Sinom slednji čas

1. Uganka. (Vinko Lavrič.)

Če je — a --, varuj se,
če je — e --, udari te,
če je — o --, vadi se,
če je — u --, ljudje noré,
če pa — r --, zagrebe te.

2. Črkovna podobnica.

I.", S @ j X S Ig VIII., 100' 100' 8"